

Spreeuwenpraat

Als Pieter geen journalist was, zou hij best compagnon willen worden van zijn stadgenoot Simon de Waard, die zijn werkring in het verzekeringsbedrijf heeft opgegeven om van de vogels te gaan leven. Men kan dat op verschillende manieren doen: als poelier, pluimveefokker, vogelhandelaar, exploitant van een vogelpark, enz. Maar ik bedoel zijn ma-

nier: hij trekt de natuur in om de vogels te bespieden, te fotograferen en te filmen, en verdient zijn brood met het schrijven over vogels, en vooral met het vertonen en toelichten van zijn werkelijk zeer bijzondere films. Voor verscheidene verenigingen en scholen is hij al opgetreden, en hij heeft nu ook op uitnodiging van Philips aan een televisie-uitzending te Eindhoven meegewerkt. De eerste twee delen van zijn film „De Beer” (de punt van Rozenburg met de beroemde vogelkolonies) werden op de schermen van de aangesloten ontvangtoestellen overgebracht. In

de studio mochten vijf kinderen toekijken als beloning voor hun prestaties in een opstelwedstrijd. De filmvertoning werd nu en dan afgewisseld met opnamen van het gedoe in de studio; de „ontvangers” zagen De Waard in zijn functie als explicateur, hoorden zijn toelichting en de vragen van de kinderen. Ongeveer tien duizend mensen in Eindhoven en omgeving en ook in Noord-België hebben de uitzending gevolgd. Zoveel televisie-toestellen zijn er daar nog lang niet, maar wie wel een toestel in huis heeft, krijgt tijdens zo'n uitzending het huis vol visite. Dit is, onder ons gezegd,

een van de redenen waarom Pieter voorlopig vast geen televisietoestel neemt. Ik houd van visite, maar met mate. Een huis vol is te veel.

Voor Simon de Waard is deze uitzending een goede propaganda geweest. Hij heeft nu uitnodigingen uit Antwerpen en Leuven gekregen. Het plaatje bij dit praatje is een foto van de uitzending, met de vijf studio-kinderen op de voorgrond.

Moeilijk geval van schoolverzuim